

EKA

Παρίσι, 29 Φεβρουαρίου 2012

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι,

Η αλληλεγγύη είναι η δύναμη των εργαζόμενων και των συνδικάτων. Η αλληλεγγύη που έμπρακτα εκφράζετε προς τους Έλληνες εργαζόμενους, συνταξιούχους, άνεργους και μικρομεσαίους μη προνομιούχους μας δίνει δύναμη και πίστη ότι ο αγώνας μας δεν θα πάει χαμένος. Τελικά, θα καταφέρουμε να κτίσουμε μια Ευρώπη των λαών και όχι της άκρατης, βάρβαρης νεοφιλελεύθερης έκφρασης του κεφαλαίου.

Ένας γνώριμός σας, πρεσβευτής του Ελληνικού πολιτισμού στη Γαλλία και σε ολόκληρη την Ευρώπη, ο σκηνοθέτης Κώστας Γαβράς πριν λίγες μέρες με κραυγή αγωνίας μίλησε για στρατιές αστέγων στην Ελλάδα και για παιδιά που πηγαίνουν πλέον νηστικά στο σχολείο τους... και είναι αληθινές αυτές οι σκηνές που τις βιώνουμε στην καθημερινότητά μας.

Η συντηρητική πολιτική της Ευρώπης που υπηρετεί το μεγάλο κεφάλαιο, τις τράπεζες και τους «διεθνείς παίκτες» άυλων αξιών, επιβάλλει στην χώρα μας μια πέρα για πέρα ταξική πολιτική που κτυπάει μονόπλευρα τους εργαζόμενους και τους μη προνομιούχους Έλληνες με λιτότητα, εξαθλίωση και φτώχεια.

Μέρα με τη μέρα η στρατιά ανέργων όλο και μεγαλώνει. Σήμερα που μιλάμε οι άνεργοι φτάνουν τους 1.100.000 ανθρώπους, οι οποίοι επειδή στην Ελλάδα δεν έχουμε κατοχυρωμένο το ελάχιστο εγγυημένο εισόδημα, μετά τον ένα χρόνο που τους καταβάλλεται το επίδομα ανεργίας των 360 €, φτάνουν σε σημείο απόγνωσης αφού πλέον δεν διαθέτουν κανένα εισόδημα.

Η πολιτική της ύφεσης με τις μειώσεις μισθών, συντάξεων, την επιβολή φόρων ξανά και ξανά, αφαιρούν το προς κατανάλωση εισόδημα από την αγορά, με αποτέλεσμα τα λουκέτα στα καταστήματα και στις μικρομεσαίες επιχειρήσεις να πολλαπλασιάζονται. Το επόμενο διάστημα σύμφωνα με προβλέψεις, θα προστεθούν 60.000 νέα λουκέτα με αποτέλεσμα να προστεθούν στις στρατιές των ανέργων άλλοι 240.000 άνεργοι προερχόμενοι μόνο από τον κλάδο της παροχής υπηρεσιών.

Με το δεύτερο μνημόνιο που επιβλήθηκε στη χώρα από την τρόικα, οι εργαζόμενοι και οι συνταξιούχοι γίνονται φτωχότεροι. Οι νέοι άνθρωποι κάτω των 25 ετών, που θα έπρεπε με όνειρα για το μέλλον να κτίσουν τη ζωή τους, αμείβονται πλέον με το ποσό των 511 € (καθαρά 417 €). Για τους υπόλοιπους εργαζόμενους που αμείβονται με τον βασικό μισθό, ο μισθός αυτός μειώνεται κατά 22% (δηλαδή από 751 € που ήταν, ο Β.Μ. γίνεται 586 € μικτά).

Σύμφωνα με επιστημονική μελέτη ο βασικός μισθός φτάνει πλέον στα επίπεδα του βασικού μισθού που είχαμε το 1983, ενώ ο μέσος μισθός φθάνει στα επίπεδα του 2003.

Ταυτόχρονα, δομές οι οποίες αφορούν το κοινωνικό κράτος γκρεμίζονται.

Οι δαπάνες για την υγεία, για τα νοσοκομεία και τα φάρμακα και για τις παροχές υγείας που παρέχουν τα ασφαλιστικά ταμεία μειώνονται για ακόμα μια φορά, βάζοντας σε κίνδυνο την υγεία των ανθρώπων που έχουν ως λύση για την αντιμετώπιση των προβλημάτων της υγείας τους το Εθνικό Σύστημα Υγείας.

Άλλες κοινωνικές δομές που πρόσφεραν αποκλειστικά στους χαμηλόμισθους και χαμηλοσυνταξιούχους, επιδόματα ενίσχυσης για εξασφάλιση στέγης, βρεφονηπιακούς σταθμούς για τη φύλαξη των παιδιών τους, το δικαίωμα ολιγοήμερων διακοπών εντός της χώρας, το δικαίωμα να συμμετέχουν σε πολιτιστικά δρώμενα όπως παρακολούθηση θεατρικών παραστάσεων καταργούνται με το επιχείρημα ότι αυτές είναι κοινωνικές δαπάνες οι οποίες δεν αποτελούν προτεραιότητα, όπως προκλητικά και με κυνισμό αναφέρει η τρόικα στο «μνημόνιο 2».

Και ενώ επιβάλλονται με τη μορφή των έκτακτων εισφορών ολοένα και νέοι φόροι οι οποίοι επιβάλλονται στους ίδιους και τους ίδιους, δηλαδή στους εργαζόμενους, τους συνταξιούχους και τους λίγους έντιμους που δηλώνουν αναγκαστικά τα εισοδήματά τους, το μεγάλο κεφάλαιο κατά κύριο λόγο συστηματικά φοροδιαφεύγει και εξάγει αντί προϊόντων, τις καταθέσεις και τα κέρδη στο εξωτερικό, χωρίς οι κατά καιρούς εξαγγελίες για σύλληψη της φοροδιαφυγής να υλοποιούνται.

Όλα αυτά, όπως ισχυρίζονται οι εκφραστές της πολιτικής αυτής, αλλά και η κυβέρνηση που την υλοποιεί, γίνονται για την ενίσχυση της ανταγωνιστικότητας. Μα, αν ήταν έτσι, η Τανζανία όπου το βασικό μεροκάματο είναι στο επίπεδο του 1 € την ημέρα, θα έπρεπε να είναι η πιο ανταγωνιστική του κόσμου.

Κλείνοντας, και αφού σας ευχαριστήσω για την προσοχή σας και αφού εκφράσω, επίσης, τις ευχαριστίες μας προς τους φίλους Γάλλους εργαζόμενους που στέκονται αλληλέγγυοι στους αγώνες μας, θα ήθελα να υπογραμμίσω ότι όσα εφαρμόζονται στην Ελλάδα σήμερα, αποτελούν Δούρειο Ίππο για την αποδόμηση της εργασίας με δικαιώματα και κατοχύρωση καθώς και για την αποδόμηση του κοινωνικού κράτους, ενός Ευρωπαϊκού

μοντέλου που με αγώνες κατακτήσαμε οι Ευρωπαίοι εργαζόμενοι. Πολύ φοβάμαι ότι θύματα της νεοφιλελεύθερης πολιτικής του κεφαλαίου σήμερα είμαστε εμείς οι Έλληνες, αύριο θα είμαστε όλοι οι Ευρωπαίοι.